Politechnika Częstochowska

Instytut Maszyn Cieplnych

ANALIZA PROCESÓW TRANSPORTU ENERGII W TURBULENTNEJ WARSTWIE PRZYŚCIENNEJ W OBECNOŚCI GRADIENTU CIŚNIENIA

mgr inż. Artur Dróżdż

Promotor: dr. hab. inż. prof. PCz, Witold Elsner

Plan prezentacji

- **1.** Wprowadzenie struktura turbulentnej warstwy przyściennej
- 2. Opis stanowiska i technik pomiarowych
- 3. Charakterystyka przepływu średniego
- 4. Skalowanie profili prędkości średniej i naprężeń Reynoldsa
- 5. Detekcja struktur koherentnych w turbulentnej warstwie przyściennej
- 6. Analiza cross-korelacyjna
- 7. Określenie stopnia modulacji struktur drobnoskalowych przez struktury gruboskalowe
- 8. Wnioski i podsumowanie

W turbulentnej warstwie przyściennej oprócz losowego charakteru ruchu można wyróżnić zjawiska quasi-okresowe: zarówno w kierunku równoległym jak i poprzecznym do kierunku ruchu.

Jako pierwszy istnienie struktury wirowej (horseshoe vortex) zasugerował Theodorsen (1952)

DNS, Wu X. and Moin P., 2009

Koncepcja pakietowa rozwoju struktur koherentnych

Mapa wektorowa PIV Re,=600 (Adrian i inni 2000)

- struktur generuje przepływ Grupa zwrotny
- Rozmiar pakietów zmienia się w funkcji odległości od ściany
- Pomiędzy strukturami występuje warstwa ścinająca, która może być wykryta za pomocą metody VITA

- Pakiet zawiera struktury typu horseshoe lub hairpin poruszające się ze zbliżoną prędkością
- Odległość między strukturami i ich tempo wzrostu jest zbliżone
- Pakiety rozwijają się poprzez proces autogeneracji struktur

Identyfikacja zdarzeń kwadrantowych

Mapa wektorowa PIV (Adrian 2000)

- Wir hairpin indukuje zdarzenie Q2 pomiędzy jego ramionami
- zdarzenie Q4 wytworzone jest przez głowę kolejnego wiru podkowiastego znajdującego się za wirem pierwotnym
- Przeciwdziałające zdarzenia Q2 i Q4 tworzą warstwę ścinania w wyższych obszarach turbulentnej warstwy
- nogi wiru podkowiastego wytwarzają struktury wzdłużne, które też produkują zdarzenia gruboskalowe Q2 i Q4

Zwrot wirowość i prędkość konwekcji struktur

Istnieją dwa kierunki wirowości struktur wirowych:

Prędkość konwekcji dominujących struktur w ZPG:

- retro-gradietnowe: dodatnia wirowość
- pro-gradientowe: ujemna wirowość

- Stała prędkość konwekcji dla y⁺ < 15 30 równa $U_k^+ \approx 13$
- Równa prędkości średniej w strefie logarytmicznej

Nieznane pochodzenie wirów retro-gradientowych (występują blisko struktur pro-gradientowych)

Brak danych o wartościach prędkości konwekcji struktur dla warstwy z gradientem ciśnienia.

- Poznanie i wyjaśnienie mechanizmów zjawisk zachodzących w turbulentnej warstwie przyściennej poddanej oddziaływaniu zmiennego gradientu ciśnienia
- Analiza metod skalowania profili prędkości średniej oraz naprężeń Reynoldsa w obszarze FPG oraz APG i próba doboru metody pozwalającej uzyskać uniwersalność tych profili.
- Opracowanie i zastosowanie metody detekcji struktur koherentnych w obszarze dodatniego i ujemnego gradientu ciśnienia.
- Analiza prędkości konwekcji struktur i kąta nachylenia struktur przy zastosowaniu funkcji cross-korelacji sygnałów z dwóch sond termoanemometrycznych.
- Analiza zjawiska modulacji struktur drobno-skalowych przez struktury gruboskalowe przy wykorzystaniu metodyki opartej o transformatę Hilberta sygnału czasowego prędkości.

Sekcja testowa i tunel aerodynamiczny

Wymiary płaskiej płyty: 2807 mm długość, 250 mm szerokość, 10 mm grubość

- <u>Pręt zaburzający</u>: ulokowany 210 mm za płaszczyzną natarcia na dolnej i górnej płycie uzyskanie w pełni rozwiniętej turbulentnej warstwy przyściennej
- klapa 15° i siatka na wylocie zapewnienie dwuwymiarowości za pomocą szczelin odsysających na ściankach bocznych

Tunel aerodynamiczny o otwartym obiegu:

Warunki wlotowe:

U=15 m/s

Tu≈0.5%

 Re_{θ} =2500

Zakres pomiarowy

PG	Numer przekroju	Odległość od płaszczyzny wlotowej x _s [mm]	Współrzędna bezwymiaro wa Sg [-]	Pomiary sonda pojedynczą	Pomiary sondą X	Pomiary korelacyjne oba typy	Naprężenia styczne
FPG	1	197	0.185	własne	własne	-	Clauser
	2	247	0.231	własne	własne	-	Clauser
	3	277	0.260	własne	własne	√	Clauser
	4	307	0.288	własne	własne	-	Clauser
	5	337	0.316	własne	własne	-	Clauser
	6	367	0.344	własne	własne	✓	FSF
	7	397	0.372	własne	własne	-	FSF
	8	427	0.400	własne	własne	-	FSF
APG	9	457	0.428	własne	Materny	-	FSF
	10	487	0.456	własne	Materny	✓	FSF
	11	517	0.485	własne	Materny	-	FSF
	12	547	0.513	własne	Materny	-	FSF
	13	577	0.541	własne	Materny	✓	FSF
	14	607	0.569	własne	Materny	-	FSF
	15	637	0.597	własne	Materny	-	FSF
	16	667	0.625	Materny	własne	✓	FSF
	17	697	0.653	Materny	-	-	FSF
	18	727	0.681	Materny	własne	-	FSF
	19	757	0.709	Materny	-	-	FSF
	20	787	0.738	Materny	własne	-	FSF
	21	817	0.766	Materny	-	-	FSF
	22	847	0.794	Materny	własne	-	FSF
	23	877	0.822	Materny	-	-	FSF
	24	907	0.850	Materny	własne	-	FSF

Tor pomiarowy i akwizycja danych

Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

Rozwój parametrów warstwy przyściennej

- wymuszony dodatni gradient ciśnienia jest niewystarczający do wywołania oderwania, co potwierdza rozkład prędkości tarcia czy parametru kształtu *H* (oderwanie zachodzi gdy u_{τ} = 0 i *H* ≈ 2.76)
- brak stałości parametru ciśnienia Clausera-Rotta'y β (warstwa nie skaluje się na zmiennych wewnętrznych)
- β > 3 w strefie APG silny gradient ciśnienia obniżenie wartości profilu pod linię logarytmiczną

Oddziaływanie ujemnego i dodatniego gradientu ciśnienia

Wzmocnienie zdarzeń kwadrantowych posiadających u < 0:

Q2 (wyrzut) i Q3 (zagarnianie w tył) (McEligot i inni 2009)

Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

strefie logarytmicznej ! - modulacja drobnych skal ? Wzmocnienie zdarzeń kwadrantowych posiadających u > 0: Q1 (wyrzut w przód) i Q4 (zagarnianie) (Krogstad i Skare 1995)

Skalowanie turbulentnej warstwy przyściennej

Cel skalowania turbulentnej warstwy przyściennej:

 transformacja układu współrzędnych za pomocą indywidualnych parametrów, które pozwolą skalować różne profile prędkości średniej i naprężeń Reynoldsa w jeden uniwersalny profil

Skalowanie turbulentnej warstwy przyściennej

Najważniejsze spostrzeżenia:

 metoda skalowania obszaru zewnętrznego zaproponowana przez Castillo-George'a (1997), oparta o analizę zmienności członów równań transportu pędu dla warstw przyściennych zapisanych z wykorzystaniem uśredniania Reynoldsa (równania RANS):

 $\frac{U_{\infty} - U}{U_{\infty}} = f(y/\delta) \quad \frac{-u'v'}{U_{\infty}^2 d\delta/dx} = g_{12}(y/\delta)$ $\frac{u'u'}{U_{\infty}^2} = g_{11}(y/\delta) \qquad \frac{v'v'}{U_{\infty}^2} = g_{22}(y/\delta)$

Kryterium równowagi warstwy w strefie zewnętrznej:

$$\Lambda = \frac{\delta}{\rho U_{\infty}^2 d\delta / dx} \cdot \frac{dP_{\infty}}{dx} = -\frac{\delta}{U_{\infty} d\delta / dx} \cdot \frac{dU_{\infty}}{dx} = const$$

 Zagarola-Smits (1998) zaproponowali inną skalę, która pierwotnie oparta była na obserwacjach prawa defektu prędkości przepływu w rurze a następnie rozszerzona dla przypadku zewnętrznego obszaru turbulentnej warstwy przyściennej:

$$\frac{U_{\infty} - U}{U_{ZS}} = f(y/\delta) \qquad \frac{u'u'}{U_{ZS}^2} = g_{11}(y/\delta) \qquad \frac{-u'v'}{U_{ZS}^2} = g_{12}(y/\delta) \qquad \frac{v'v'}{U_{ZS}^2} = g_{22}(y/\delta) \qquad U_{ZS} = U_{\infty}\frac{\delta}{\delta}$$

Uwaga:

• skalowanie Zagarola-Smitsa można zredukować do formuły von Karmana $\delta^*/\delta o u_{ au}/U_{\infty}$

lub Castillo-George'a
$$\delta^* / \delta \rightarrow const$$

Skalowanie Zagarola-Smitsa jest bardziej uniwersalne (szerszy zakres stosowalności)

Analiza metod skalowania

Skalowanie Castillo-George'a (deficytu prędkości) – kryterium równowagi:

Analiza metod skalowania

Skalowanie ZS – kształty deficytów prędkości

Kształt profili zmienia się w zależności od typu gradientu ciśnienia oraz liczby Reynoldsa

Profile są zbieżne w obszarach lokalnej równowagi lecz tylko w strefie zewnętrznej warstwy Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

Skalowanie naprężeń Reynoldsa

 Spójność profili dla obszarów z lokalną równowagą λ=const w strefie zewnętrznej

Brak uniwersalności profili

•

Metody detekcji zdarzeń oraz struktur w sygnale prędkości:

- 1. VITA, WTA, WAG, (detekcja zmian sygnału)
- zdarzenia przyśpieszenia i opóźnienia (pośrednio zdarzeń kwadrantowych)
- struktury tj. wiry oraz warstwa ścinania posiadają również zdarzenia kwadrantowe
- 2. Kwadrantów-uv, u-level, v-level, (detekcja wysokich wartości w sygnale)
- jedynie zdarzenia kwadrantowe

Schemat detekcji VITA

Okno uśredniania lokalnej wariancji: T = T(N(+)max), N - liczba struktur, poziom detekcji: <math>k = 0.9

Fazowo uśrednione przebiegi (sonda pojedyncza)

- wartość współczynnika skośności S_k (z przebiegu) zależy od różnicy pomiędzy prędkością konwekcji i prędkością średnią
- prędkość konwekcji jest mniejsza od prędkości średniej w FPG oraz większa od prędkości średniej w APG 20 Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

Analiza statystyczna detekcji VITA

Fluktuacje dla wykrytych struktur :

Zmiany w profilach fluktuacyjnych wynikają głównie z aktywności struktur koherentnych

Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

•

•

Skalowanie odstępów między strukturami (BI)

Zależność *MBI*⁺ dla ZPG: $MBI^+ = MBIu_{\tau}^2/\nu = 0.65Re_{\theta}^{0.73}$

dla Re = 2500 *MBI*⁺ = 210

$MBI^{+} = 166 \div 310$

- BI w pakiecie poddaje się skalowaniu lepkiemu (skala wewnętrzna)
- MBI zmienia się pod wpływem wzrostu energii struktur gruboskalowych (skala zewnętrzna)

Interpretacja struktur VITA (sonda X)

retro-gradientowa

pro-gradientowa

Fizyczna interpretacja struktur VITA:

 retrogradientowa struktura VITA jest wyprodukowanym nachylonej warstwie W wystepującej wewnątrz pakietu

 progradientowa struktura VITA jest efektem przemieszcza się głowy struktury hairpin

wirem
ścinania
$$D^{s}(t,T) = \begin{cases} 1 \Leftrightarrow du / dt > 0 \land dv / dt \leq 0 \\ -1 \Leftrightarrow du / dt < 0 \land dv / dt \geq 0 \\ -2 \Leftrightarrow du / dt < 0 \land dv / dt < 0 \end{cases}$$

 $\left(2 \Leftrightarrow du / dt > 0 \land dv / dt > 0\right)$

< 0

Interpretacja struktur VITA (sonda X)

Widoczna dominacja struktur wznoszących (N=1232 – struktury wznoszące; N=524 – struktury opadające) - wysoki udział ujemnych naprężeń stycznych Reynolds'a (–uv)

Potwierdzenie wznoszącego lub opadającego kierunku poruszania się wirów:

- przebieg <u> składowej prędkości dla wznoszącego wiru jest przesunięty w obszar ujemnych wartości zaś przebieg <v> w stronę dodatnich (wir pochodzi z obszaru o mniejszym pędzie)
- przeciwna sytuacja jest widoczna dla opadającego wiru
- Skala czasowa struktur wyrażona w skali lepkiej wynosi 20, co w przestrzeni odpowiada skali 150. Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

Fazowo uśrednione przebiegi dla y⁺ ≈ 25 (sonda X)

Analiza w obszarze największych zmian => w strefie buforowej (y+ ≈25)

- Największe zmiany obserwuje się dla strefy APG
- Większy udział Q2 i Q3 w strefie FPG mniejsza lokalna prędkość konwekcji struktur w stosunku do prędkości średniej
- Większy udział Q4 i Q1 w strefie APG większa prędkość konwekcji struktur w stosunku do prędkości średniej
- Zmiana stosunku amplitud u do v , który w strefie APG zwiększa się => wzrost kąta trajektorii struktur wirowych

Fazowo uśrednione przebiegi dla y⁺ ≈ 180 (sonda X)

- Największe zmiany obserwuje się również dla strefy APG
- wzrost udziału Q2 i Q3 w strefie FPG oraz Q4 i Q1 w strefie APG lecz już nie tak wyraźny jak dla strefy buforowej – wartość prędkość konwekcji struktur jest bliska wartości prędkości średniej.
- Zmiana stosunku amplitud u do v , który w strefie APG zwiększa się => wzrost kąta trajektorii struktur wirowych

Analiza statystyczna – liczba struktur (sonda X)

- Dominacja struktur wznoszących (retro-gradientowych) nad opadającymi
- Na granicy warstwy struktury pro-gradientowe przewarzają liczebnością struktury retro-gradientowe

Seminarium, Warszawa 7 marzec 2012

opadajac

 10^{3}

pro-gradietnowe

Analiza cross-korelacyjna

Analiza oddziaływania pomiędzy sondami

Analiza cross-korelacyjna

Analiza prędkość konwekcji struktur

• potwierdzenie hipotezy mówiącej o opóźnionej reakcji struktur wirowych na zmianę prędkości średniej sformułowanej podczas analizy detekcji struktur

Analiza cross-korelacyjna

Mapy cross-korelacyjne (Hipoteza Taylora)

$$R(\Delta x) = R(-U_k \Delta \tau)$$

Wartości kątów dla:

FPG – 9°

APG – 12.5°

 zmiana kąta nachylenia struktury: spadek oraz wzrost odpowiednio dla obszaru FPG i APG – potwierdzenie zjawiska zauważonego podczas analizy detekcji struktur

Oddziaływanie struktur gruboskalowych na struktury drobnoskalowe

Dwa wyraźne piki zaznaczone symbolem "+" na zredukowanym spektrum energii (Mathis i inni, 2007):

- pik wewnętrzny wywołany pojedynczą strukturą hairpir Lokalizacja: $y^{\star} = 15$ i $\lambda_x^+ = 1000$ $\lambda_x = 2\pi/k_x$ λ_x^+ -pik zewnętrzny w strefie logarytmicznej (pakiet struktur Lokalizacja: $y/\delta = 0.05$ $\lambda_x = 6\delta$

Zewnętrzny pik oraz oddziaływanie skal grubych na drobne nie występuje dla $Re_{\tau} \lesssim 1700$!!!!!

Analizowana warstwa ZPG: $Re_{\tau} \approx 1000$

• widoczny tylko pik wewnętrzny

 pik zewnętrzny jest zbyt słaby aby był widoczny w rozkładzie spektrum - brak separacji pomiędzy skalami
 APG:

- widoczne oba piki wewnętrzny i zewnętrzny
- występowanie separacji pomiędzy skalami

Wnioski te wskazują na oddziaływanie grubych skal na skale drobne również w obszarze APG dla niskich Re

n(t)

2

-2

0.010

Identyfikacja oddziaływania skal zgodnie z metodyką Mathisa (2007):

• transformata Hilberta sygnału drobnoskalowego:

$$H\{u_s\} = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{u_s(t)}{\tau - t} dt$$

• obwiednia amplitud:

 $A(u_S) = \sqrt{(u_S)^2 + (H\{u_S\})^2}$

 wyznaczenie współczynnika korelacji pomiędzy sygnałem grubo-skalowym i obwiedni amplitud drobnych skal :

$$R = \frac{\overline{A_L(u_S)u_L}}{\sqrt{\overline{A_L(u_S)^2}}\sqrt{\overline{u_L}^2}},$$

Wyznaczenie współczynnika korelacji dla wyższych liczb Reynoldsa pokazuje, że modulacja drobnych struktur zwiększa się w strefie buforowej

- w warunkach FPG rośnie obszar ujemnie skorelowanego przepływu brak separacji pomiędzy skalami.
- w warunkach APG rośnie obszar dodatnio skorelowanego przepływu
- dodatkowo w warunkach APG obserwuje się zmianę położenia punktu przejścia funkcji R przez zero.

Proponowana koncepcja modulacji struktur drobnoskalowych przez struktury gruboskalowe

Wyrzut wywołany strukturą gruboskalową powoduje spadek pędu na granicy warstwy – tworzenie się struktur drobno-skalowych w indukowanej warstwie ścinania Zagarnianie wywołane strukturą gruboskalową powoduje wzrost pędu przy ścianie – tworzenie się struktur drobno-skalowych w indukowanej warstwie ścinania

Gruboskalowe zdarzenia wyrzutu i zagarniania powodują również wzrost kąta trajektorii struktur w obszarze APG

Wnioski

- Uniwersalne profile deficytów prędkości oraz naprężeń Reynoldsa otrzymano dla metody Zagarola-Smitsa w obszarach FPG i APG w zewnętrznej strefie warstwy, ale tylko tam, gdzie uzyskano stan lokalnej równowagi (λ=const).
- Przyspieszenie i opóźnienie przepływu w wyniku oddziaływania gradientu ciśnienia modyfikuje prędkość konwekcji wirów
- Wartość prędkość konwekcji względem prędkości średniej jest proporcjonalna do współczynnika skośności struktur.
- W przepływie z wyhamowaniem obserwuje się wzmocnienie zdarzeń posiadających dodatnią wartość składowej fluktuacyjnej u, natomiast w przepływie z przyśpieszeniem wzmocnione są zdarzenia o ujemnej wartości składowej fluktuacyjnej u.
- Przyczyną pojawienia się zewnętrznego maksimum fluktuacji jest zwiększony kąt trajektorii struktury wirowej w obszarze APG.
- Liczba struktur lekko wzrasta w obszarze FPG oraz wyraźnie maleje w obszarze APG największa zmiana dla struktur retro-gradientowych.
- Odstęp zdarzeń jest zależny od gradientu ciśnienia, lecz w pakiecie poddaje się on również skalowaniu wewnętrznemu (skalą lepką).

Publikacje w czasopismach anglojęzycznych:

- 1. Dróżdż A., Elsner W.: 2011, Detection of coherent structures in a turbulent boundary layer with zero, favourable and adverse pressure gradients. J. Phys.: Conf. Ser. 318 062007
- 2. Dróżdż A., Elsner W., Drobniak S. : 2011, Application of VITA technique for detection of the organized structures present in a turbulent boundary layer under an adverse pressure gradient. Archives of Mechanics, vol. 63, issue 2, pp.183-199.
- 3. Drożdż A., Elsner W., Drobniak S., Analysis of development of vortical structures in a turbulent boundary layer under adverse pressure gradient based on VITA method, Progres in Turbulence Proc. of ITI Conference on Turbulence, 2010 Bertinoro, Italy (w druku)
- 4. Drobniak S., Dróżdż A, Elsner W, Materny M, 2009: Turbulent boundary layer under the influence of adverse pressure gradient, PAMM, Proc. Appl. Math. Mech. 9, 453 454 () / DOI 1002, WILEY-VCH Verlag GmbH & Co
- Drobniak S., Dróżdż A., Elsner W., Materny-Latos M.: Experimental analysis of turbulent boundary layer with adverse pressure gradient corresponding to turbomachinery condition., Progress in wall turbulence: understanding and modelling" ERCOFTAC Series 14 pp. 143 – 150, Springer, Proceeding of the WALLTURB International Workshop held in Lille, France, April 21-23, 2009
- 6. Materny M., Dróżdż A., Drobniak S., Elsner W.: Experimental analysis of turbulent boundary layer under the influence of APG. Archives of Mechanics, vol. 60, 6, 2008, pp. 1-18
- 7. Dróżdż A., Elsner W., Drobniak S.: Application of oil fringe interferometry for measurements of wall shear stress in turbulent boundary layer. Politechnika Łódzka ZN Nr 1017 Cieplne Maszyny Przepływowe. Turbomachinery No. 133 str.: 103-110, 2008
- 8. Materny M., Dróżdż A., Drobniak S., Elsner W.: The Structure of turbulent boundary layer with adverse pressure gradient corresponding to turbomachinery condition. Politechnika Łódzka ZN Nr 1017 Cieplne Maszyny Przepływowe. Turbomachinery No. 133 str.: 221-228, 2008

Publikacje w materiałach konferencji zagranicznych:

- 1. Drobniak S., Dróżdż A, Elsner W, Materny M, Turbulent boundary layer under the influence of adverse pressure gradient, Proc. GAMM2009, str. 2
- M. Materny, A. Dróżdż, S. Drobniak, W. Elsner, Turbulence structure of turbulent boundary layer subjected to adverse pressure gradient, Proc. Conf. Mod. Fluid Flow CMFF09, 9-12.09.2009, Budapeszt 2009, Publ. By Budapest University of Technology and Economics, Ed. J. Vad, ISBN 978-963-420-985-0, (ISBN 978-963-420-987-4 CD), vol. 1, pp. 260 – 267
- 3. A. Drozdz, W. Elsner, S. Drobniak.: Detection of organized structures in the turbulent boundary layer by VITA technique., Proc. of Collogium FLUID DYNAMICS pp. 3-4, 2009
- 4. S. Drobniak, A. Dróżdż, W. Elsner, M. Materny, Structure and scaling of turbulent boundary layer under the influence of APG. Proc. of Collogium FLUID DYNAMICS pp. 5-6, 2008

Dziękuję za uwagę

Praca realizowana w ramach:

- Grantu promotorskiego N N501 098238
- Projektu europejskiego WALLTURB A European synergy for the assessment of wall turbulence (Contract number: AST4 - CT - 2005 - 516008)
- Projektu "Plan rozwoju Politechniki Częstochowskiej" EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO nr.: POKL. 04.01.01-00-059/08, (2009-2010)